

κόσμιον (ἐστί). (Εἶναι) κόσμιο/(εἶναι) εὐπρεπές, (it is) well ordered/(it is) seemly, Δημόκριτος 47 νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἶκειν *κ ό σ μ ι ο ν*.

Κοσμογραφία. Περιγραφή τοῦ κόσμου, cosmography, Δημόκριτος 5a (τίτλ.) *Κ ο σ μ ο γ ρ α φ ί η*. Πρβλ. κόσμος.

κόσμος 1. Κόσμος/σύμπαν, world/universe, Ἀναξίμενης 2 οἶον ἢ ψυχὴ ... ἢ ἡμετέρα ἀῆρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν *κ ό σ μ ο ν* πνεῦμα καὶ ἀῆρ περιέχει Πυθαγόρας A 21 (DK I 105,25) Πυθαγόρας πρῶτος ὠνόμασε τὴν τῶν ὅλων περιοχὴν *κ ό σ μ ο ν* ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως Ἡράκλειτος 30 *κ ό σ μ ο ν* τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς 134.5 ἀλλὰ φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μοῦνον, φροντίσι *κ ό σ μ ο ν* ἅπαντα καταΐσσουσα θοῇσιν Φιλόλαος 1 ἀφύσις δ' ἐν τῷ *κ ό σ μ ω* ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων, καὶ ὅλος <ὁ> *κ ό σ μ ο ς* καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα 2.6 ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων ὅ τε *κ ό σ μ ο ς* καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συναρμόχθη 6.6-13 οὐχ οἶον τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γινωσκόμενον ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα ὁ *κ ό σ μ ο ς*, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων ... τὰ μὲν ὧν ὁμοῖα καὶ ὁμόφυλα ἀρμονίας οὐδὲν ἐπεδέοντο, τὰ δὲ ἀνόμοια μηδέ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ ἀνάγκα τᾷ τοιαύτῃ ἀρμονίᾳ συγκεκλειῖσθαι, οἷα μέλλοντι ἐν *κ ό σ μ ω* κατέχεσθαι Ἀναξαγόρας 8 οὐ κεχώριται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ *κ ό σ μ ω* οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει Διογένης 2.3-5 εἰ γὰρ τὰ ἐν τῷδε τῷ *κ ό σ μ ω* ἐόντα νῦν, γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀῆρ καὶ πῦρ καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φαίνεται ἐν τῷδε τῷ *κ ό σ μ ω* ἐόντα Δημόκριτος 5c (τίτλ.) *Περὶ φύσεως A* <ἢ *Περὶ κ ό σ μ ο ν φύσιος*> Δημόκριτος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας *κ ό σ μ ο ς*. ||(**μικρός**) **κόσμος.** Μικρόκοσμος, microcosm, Δημόκριτος 34 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ *μ ι κ ρ ῶ κ ό σ μ ω* ὄντι ... καὶ τὸ ζῶον οἶον *μ ι κ ρ ό ν* τινα *κ ό σ μ ο ν* εἶναί φασιν ἄνδρες παλαιοὶ περὶ φύσιν ἱκανοὶ 2. Ἀρμονικὴ διάταξις, harmonious arrangement, Ἡράκλειτος 124 ὥσπερ σάγμα εἰκῇ κεχυμένων ὁ κάλλιστος ... *κ ό σ μ ο ς* Παρμενίδης 4.3 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι οὔτε σκιδνάμενον πάντῃ πάντως κατὰ *κ ό σ μ ο ν* οὔτε συνιστάμενον Μέλισσος 7(3)

ἀλλ' οὐδὲ μετακοσμηθῆναι ἀνυστόν· ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν
 ἔων οὐκ ἀπόλλυται οὔτε ὁ μὴ ἔων γίνεται Ἐμπεδοκλῆς 26.5
 ἄλλοτε μὲν Φιλότῃτι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον, ἄλλοτε δ'
 αὖ δίχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 3. Σύνθεσις, ordered
 structure, Παρμενίδης 8.52 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε
 κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων Δημόκριτος 21 Ὅμηρος
 φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκμήνατο παντοίων
 4. Τμήμα τοῦ σύμπαντος, portion of the universe, Φιλόλαος
 A 16 (DK II 403,22) τὰ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ οὐλύμπου φοράν,
 ἐν ᾧ τοὺς πέντε πλανήτας μεθ' ἡλίου καὶ σελήνης τετάχθαι, κόσ-
 μον 5. Κόσμημα/διακόσμηση, ornament/adornment, Δημό-
 κριτος 180 ἡ παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν ἐστι κόσμος, ἀτυχοῦσι
 δὲ καταφύγιον 195 εἰδῶλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς
 θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κενεὰ 274 κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί·
 καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης 6. Σύστημα (πολιτικοκοινωνικό),
 ordered society (socio-political), Δημόκριτος 258.4 δίκης καὶ θάρ-
 σεος καὶ κτήσεως (?) ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει
 259.4 κατὰ νόμους τοὺς πατρίους κτείνειν πολέμιον ἐν παντὶ
 κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει. Πρβλ. διάκοσμος, διακόσμη-
 σις, κοσμεῖσθαι, διακοσμεῖν, μετακοσμεῖσθαι.

Κότος. Μῖσος (προσωποπ.), Hatred (personif.), Ἐμπεδο-
 κλῆς 21.7 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται
 121.2 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων
 ἔθνεα Κηρῶν.

κούρη. Βλ. κόρη.

κοῦρος (συνών. νέος). Ἀγόρι/νέος, boy/young man, Παρ-
 μενίδης 1.24 ᾧ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἡνιόχοισιν 17 δεξι-
 τεροῖσιν μὲν κοῦροισι, λαιοῖσι δὲ κούρας Ἐμπεδοκλῆς 117.1
 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε θάμνος τ' οἰω-
 νός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς. Πρβλ. ἄρσῃ, ἄνηβος.

κραδαίνειν. Κραδαίνω/κινῶ, wave/move, Ξενοφάνης 25 ἀλλ'
 ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει.